

Thuisfront van een militair

“Hij gaat op missie ja. Dat is een ding wat zeker is. Wanneer weten we alleen nog niet. Als ik ergens niet tegen kan is het die onzekerheid. Bij alles wat we doen denken wij allebei “hoe lang nog”. Afspraken maken.... ja, maar alles onder voorbehoud. Een vakantie die gepland stond (gelukkig nog niet geboekt) wordt waarschijnlijk ingetrokken. Oké, ik moet het er maar mee doen. Ik heb geen keus en ben gewoon overgeleverd aan de besprekingen van Defensie en de politiek.”

Het bovenstaande is een heel kort fragment uit een van de weblogs van @Vrouw_van (Twitter), het thuisfront van een Nederlandse militair.

In de vorige ProDef-Bulletins heeft u artikelen kunnen lezen over de bijzondere positie die de militair inneemt als werknemer in de Nederlandse maatschappij. Alle geschreven vanuit het gezichtspunt van de militair. Elke militair heeft echter ook een thuisfront: partner, kinderen en/of ouders, etc. Het is dit thuisfront dat, net als de militair zelf, geraakt wordt door deze bijzondere positie.

De gemiddelde Nederlander weet wel dat wanneer een militair op missie gaat, het thuisfront gedurende die maanden van afwezigheid de ‘zaken’ thuis alleen moet doen. Wat de gemiddelde Nederlander echter niet weet is dat het thuisfront er ook zonder missie veelvuldig alleen voor staat.

De taakstelling van de Nederlandse krijgsmacht: vierentwintig uur per dag, zeven dagen in de week, 365 dagen per jaar inzetbaar zijn, vereist immers ook oefening, training en opleiding van de militair. Ook dan is de militair vaak langdurig van huis. Een oefening eindigt immers niet om 17.00 uur om de volgende ochtend weer te beginnen om 09.00 uur. En training en opleiding vinden veelal plaats op kazernes die (toevallig) net te ver weg liggen om aan het einde van de dag nog (verantwoord) naar huis te gaan. Dit laatste gaat overigens ook in veel gevallen op voor de normale kazernedagen. Om voor de hand liggende redenen liggen kazernes nu eenmaal niet in dichtbevolkte gebieden, met als gevolg dat de militair van maandag tot en met vrijdag op de kazerne verblijft. Daarnaast zijn er ook vormen van inzet die geen missie betreffen, maar waarbij de militair toch (ook) langdurig, soms wel enkele maanden, van huis is. Afhankelijk van de functie van de militair loopt het gemiddeld aantal dagen per jaar dat de militair van huis is op tot wel 150 tot 200 dagen. Zonder missie!

Carrière

Het veelvuldig overgeplaatst worden en van huis zijn, is ook direct van invloed op de carrière van de partner van de militair. De constante verhuizingen betekenen voor velen het opgeven van de eigen carrière. Niet veel werkgevers hebben immers, net als Defensie, overal in Nederland (en in sommige buitenland) ook ‘vestigingen’. Als er niet wordt gekozen voor verhuizen, maar dat de militair doordeweeks op de kazerne verblijft, dan komen alle gezinszaken op de schouders van de partner terecht. Zeker met kinderen betekent dit improviseren. Helemaal wanneer er bijvoorbeeld sprake is van ziekte en er de hele dag iemand thuis moet zijn. Niet elke werkgever zit daar op te wachten en/of kan daar begrip voor opbrengen, met (helaas) alle consequenties van dien.

Naast het veelvuldig van huis zijn van de militair heeft het thuisfront ook continu te maken met een stukje onzekerheid. Vierentwintig uur per dag, zeven dagen in de week, 365 dagen per jaar inzetbaar zijn betekent immers ook dat de militair plots te horen kan krijgen dat hij of zij (weer) van huis moet. De inleiding van dit artikel ging daar al over.

Of zoals een andere partner van een militair het in haar weblog omschrijft: “Lekker genieten van een weekje Disneyland Parijs met het hele gezin? Ook dat kan weleens op losse schroeven komen te staan vanwege een uitzending. En aansluitend na de uitzending van een voor jullie allebei welverdiende vakantie genieten, tja, dan kan het zijn dat je de eerste paar dagen alleen moet vieren (als je heel verstandig niet een verre reis hebt gepland) omdat je lief nog in uitzendgebied of er net tussenin zit. Dus ja, iets plannen... Dat doe je gewoon met een slag om de arm. Wisselende diensten, avonddiensten, oefeningen, uitzendingen en opleidingen... Met dat wat je weet probeer je rekening te houden en er omheen te plannen.” (Twitter: @Zijvanhem)

Het is, naast de spanning en angst tijdens een missie, deze onzekerheid die de grootste druk legt op het thuisfront. Het leven van het thuisfront schikt zich naar de eisen die aan de militair gesteld worden. Niet omdat de militair en zijn of haar thuisfront dit zo willen, maar omdat de bijzondere positie van de militair dit vereist. Het is dan ook niet ongebruikelijk dat (veel) relaties van militairen het niet redden. Elke militair kan in zijn of haar omgeving (vele) collega's aanwijzen waarvan de relatie deze bijzondere positie niet meer aankon. (Helaas is er tot op heden nog geen onderzoek gedaan naar de vraag of het aantal relatie-

breuken onder militairen hoger ligt dan het gemiddelde in Nederland.) En om de vraag die velen op de lippen zal liggen na het lezen van het bovenstaande maar vast te beantwoorden, een tweetal citaten uit de weblogs van het thuisfront een militair:

“Je hebt toch zelf gekozen voor een militair? Zoveel andere mannen, nee jij kiest een militair.”

“Ik ben met een militair omdat ik van die man hou. Niet omdat hij toevallig militair is, maar omdat hij een ontzettende leuke lieve mooie man is. En op die man ben ik verliefd geworden en nog steeds verliefd.”

“Intense liefde voor elkaar is iets dat moet je overkomen, het is het mooiste wat er is. Soms kan het je ook even slopen. Ik tel niet de weken die ik nog moet gaan, ik tel de weken die ik heb gehad. Dat is de overwinning voor mijzelf. Weer een week verder en een stap dichterbij. Mijn kracht en liefde voor deze militair en het onbekende wereldje wat het voor mij was, heeft mij gevormd tot de persoon die ik nu ben. Enorm zelfstandig, soms emotioneel en het volgende moment heel hard.” (Twitter: @Vrouw_van)

Met dank aan @Vrouw_van & @Zijvanhem

